

Hydroizolacja pomieszczeń wilgotnych i mokrych

Postęp technologiczny, jak również coraz wyższe wymagania wymuszają stosowanie coraz lepszych, skuteczniejszych i trwalszych materiałów izolacyjnych zarówno w budownictwie przemysłowym, jak i mieszkaniowym, i to niezależnie od miejsca wbudowania.

W budownictwie mieszkaniowym i użyteczności publicznej najbardziej narażone na kontakt z wodą i wilgocią są pomieszczenia takie jak łazienki, ubikacje, prysznice, pralnie, suszarnie, myjnie itp., gdzie powierzchnie ścian i podłóg najczęściej zabezpieczane są okładzinami ceramicznymi. Okładzina nie stanowi jednak skutecznej izolacji przeciwwilgociowej i przeciwwodnej. Do miejsc „słabych”, mogących stać się bezpośrednią przyczyną przesiąkania, zaliczyć można:

- nieprawidłowe uszczelnienie (lub jego brak) połączenia pomiędzy ścianą a podłogą;
- wadliwe uszczelnienie (lub jego brak) kratki ściekowej;
- nieszczelne lub uszkodzone spoiny okładziny ceramicznej; należy podkreślić, że najczęściej stosowane mineralne zaprawy do spoinowania są tylko wodoodporne (nie wodoszczelne);
- różnego rodzaju zarysowania powierzchni podłogi (jeżeli nie przewidziano okładziny ceramicznej).

Naprawa i ponowne uszczelnienie wadliwie zaizolowanych powierzchni z reguły wiąże się z koniecznością usunięcia istniejących warstw wykończeniowych. Dodatkowo wilgoć wchłonięta przez podłoże może w skrajnych przypadkach, po wykonaniu nowych warstw wykończeniowych, skutkować pojawieniem się nieprzyjemnego zapachu, zacieków, pleśni itp. Dotychczas stosowano najczęściej tradycyjne metody izolowania pomieszczeń mokrych, polegające na ułożeniu na betonowym podłożu dwóch warstw papy na lepiku, wykonaniu na niej wylewki grubości ok. 3 cm i wykonaniu okładziny ceramicznej. Są one jednak praco-

Poprawne uszczelnienie i wyłożenie kabiny natryskowej płytkami z kamieni naturalnych wymaga zastosowania specjalistycznych, systemowych materiałów

sochłonne, a ich skuteczność wątpliwa, szczególnie w tzw. miejscach krytycznych (kratki wpustowe, przejścia rur kanalizacyjnych, dylatacje itp.). Takie rozwiązania skutkują przeciekami, zaciekami wokół kratki ściekowych, odpajaniem się płytek, zaciekami w narożach ścian pod sufitem itp., stwarzającymi warunki do rozwoju grzybów pleśniowych.

Stosowane obecnie nowoczesne materiały umożliwiają ułożenie okładzin ceramicznych bezpośrednio na warstwie hydroizolacji pozwalającej zatrzymać wilgoć na poziomie spodu płytki, uniemożliwiając jej penetrację w głąb podłoża. Inną ważną zaletą tego rozwiązania jest fakt, że **ciенокawarstwowe powłoki**

izolacyjne nie wymagają wykonania warstwy dociskowej, nie pojawia się więc problem konieczności podniesienia podłogi o kilka centymetrów, co może być bardzo istotne w przypadku remontów i modernizacji. Do wykonania uszczelnienia pod płytowego stosuje się:

- bezrozpuszczalnikową masę składającą się z wodnej dyspersji tworzyw sztucznych, np. **SUPERFLEX 1** marki Weber Deitermann. Jest łatwa w stosowaniu, nie oddziałuje negatywnie na człowieka i środowisko oraz zapewnia zabezpieczenie przeciwwilgociowe i powierzchniowe uszczelnienie. Charakteryzuje się dobrą przyczepnością do różnego rodzaju podłoży (beton, tynk cementowo-wapienny, płyty

Poprawne wykonanie detali jest bezwzględnym warunkiem wykonania skutecznego uszczelnienia pomieszczeń mokrych

Nakładanie uszczelnienia z SUPERFLEXU 1

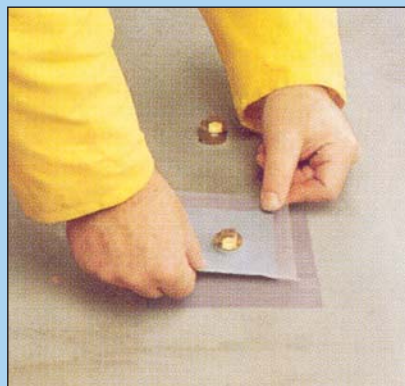
Uszczelnianie przejścia rurowego

Obrabianie wpustu podłogowego

Wklejanie taśmy uszczelniającej w warstwę SUPERFLEX 1

Uszczelnianie przejścia rurowego

gipsowo-kartonowe, jastychy cementowe i anhydrytowe itp.) oraz znaczną elastycznością. Nadaje się do bezpośredniego okładania płytkami ceramicznymi. Wiąże przez odparowanie wody (wyschnięcie);

■ elastyczną mikrozaprawę uszczelniającą np. **SUPERFLEX D1**, w której skład wchodzi cement, selekcyonowane kruszywo mineralne oraz specyficzne dodatki (polimery, związki hydrofobowe itp.), zapewniające m.in. znaczną elastyczność zaprawy po związaniu. Dodatkową zaletą mikrozaprawy jest możliwość aplikowania na wilgotne podłoża. SUPERFLEX D1 wiąże przez hydratację cementu.

Rozwiązanie technologiczno-materiałowe marki Weber Deitermann to nie tylko materiały hydroizolacyjne, to także taśmy i kształtki uszczelniające,

zaprawy klejące i spoinujące (np. Deitermann KM Flex Plus, Cerinol Flex) oraz elastyczne masy do wypełniania dylatacji (np. Plastikol FDN). W połączeniu z materiałami do naprawy i przygotowania podłoża pozwalają one na kompleksowe wykonanie robót związanych z hydroizolacją i wykańczaniem pomieszczeń wilgotnych i mokrych. Izolację posadzki wykonuje się w postaci szczelnej wanny na całej powierzchni, wyciągając dodatkowo izolację na ścianę na wysokość przynajmniej 15 cm powyżej poziomu posadzki. Na powierzchniach pionowych izolację należy wykonać do wysokości 30 – 40 cm powyżej prysznicza, a w przypadku wanny lub umywalki 20 cm powyżej baterii. Wewnątrz kabiny prysznicowej izoluje się całą powierzchnię ścian.

Istotną sprawą jest odpowiednie wyprofilowanie i wypełnienie szczelin dylatacyjnych zarówno strefowych, jak i obwodowych. Do zapewnienia ciągłości izolacji stosuje się specjalne taśmy i kształtki, których krawędzie wtapia się pomiędzy dwie warstwy masy SUPERFLEX 1 lub szlamu SUPERFLEX D1. Środek taśmy należy ukształtować w literę U. Po ułożeniu płytek należy wypełnić szczeliny dylatacyjne uszczelniaczem silikonowym, np. Plastikol FDN. Jest to silikon z grupy tzw. sanitarnych, charakteryzujący się podwyższoną odpornością na grzyby pleśniowe i wilgoć. Przejścia rur instalacyjnych oraz wpusty uszczelnia się dodatkowo za pomocą systemowych kołnierzy (manszet).

mgr inż. Maciej Rokieli